

РЕШЕНИЕ

№ 6841

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7471** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на И. А. Л., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Н. И. от САК, срещу Заповед № 22-0996-000-253/10.07.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „ж“ от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от началник група към ОДМВР М. .

Според изложеното в жалбата, отнемането на свидетелството за управление на МПС е неправилно незаконосъобразно. Жалбоподателя счита, че при издаването на заповедта е допуснат осъществено нарушение – нее извършена преценка на събраните доказателства, нарушението не е описано конкретно. Излагат се твърдения и доводи за нарушение на чл.52, чл.57, ал.1,т.5 и чл. 59 от ЗАНН. Прави се оплакване, че наложеното наказание е явно несправедливо. По тези съображения се иска отмяна на ПАМ. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник група към ОДМВР М., издал оспорената заповед, не се явява и не се представлява по делото. В придружителното писмо, с което е изпратена в съда административната преписка, е изразено становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

С процесната Заповед № 22-0996-000-253/10.07.2022г., на И. А. Л. е наложена принудителна административна мярка по чл. 172, т 1, б. „ж“ ЗДвП – временно

отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач за срок от един месец. Видно от мотивите на заповедта, принудителната мярка е наложена за това, че И. Л., като е управлявал състав от ППС – влекач Д. с рег. [рег.номер на МПС] с прикачено полуремарке Ш. с рег. [рег.номер на МПС], е навлязъл след пътен знак В-4 при въведена временна организация на движението за МПС под 12 тона. Като част от административната преписка е приложен Акт за установяване на административно нарушение от 10.07.2022г. с бл. №583443, издаден от младши автоконтролор при ОДМВР М.. Видно от неговото съдържание, актът е съставен на жалбоподателя за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП – за това, че на 10.07.2022г., около 18:10 часа в [община], на път РП-III-102 км 38+100 с посока на движение от [населено място] към [населено място] И. Л. управлява влекач Д. рег. [рег.номер на МПС] с прикачено полуремарке Ш. рег. [рег.номер на МПС], като при въведена временна организация за движение на МПС с товароносимост над 12 тона с пътен знак В-4, същият не се съобразява и продължава движението си след знака.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед приложената по делото Заповед № 3013з - 1411 от 07.06.2017 г. на директора на ОДМВР -М., издадена на основание Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, приложена също към преписката, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма по чл. 172, ал. 1 ЗДвП и административнопроизводствените правила. Заповедта е мотивирана в достатъчна степен, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ.

По отношение материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „ж“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения може да се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места – за срок от един месец“.

Ответникът по делото е представил Заповед № РД-11-584/05.07.2022г., издадена от председателя на Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура", издадена на основание чл. 9, ал.4 и ал.5, чл.21г, т.1 и т.6 и чл.21в, ал.2 от Закона за пътищата и чл.165, ал.1,т.8 от ЗДвП, с която е забранено движението на МПС, предназначени за превоз на товари с технически допустима максимална маса над 12 тона, включително състав с ремаркета и полуремаркета по републикански път III-112 „Д. Д. – Д. махала-Б. – С. – о.п. М.“ в участъка от км 0+000 до км 47+650. Срокът на действие на заповедта, определен в нея, е до 30.06.2023г. Със заповедта е разпоредено ограничението да се въведе след стриктно изпълнена сигнализация, която е възложена

на Д. „П.-Н.“ и „В. 2019“ Д.. Следователно, от посочената заповед се установява, че на процесния пътен участък е въведена забрана за движение на МПС за превоз на товари с допустима максимална маса над 12 тона. Жалбоподателят не оспорва фактическите констатации на административния орган, а именно, че е управлявал посоченото превозно средство, че същото е било от категорията на тези, за които се отнася забраната и че е навлязъл в забранения участък при наличието на забрана. При това положение и с оглед събраните по делото доказателства, следва да се приеме, че е било налице основание по чл.171, т.1 б. „ж“ от ЗДвП за прилагане на принудителната мярка. В съответствие с материалноправната разпоредба на чл. 171, т.1, б. „ж“ ЗДвП е определен и срока, за който се наляга мярката – един месец.

Неотносими са наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на наложената мярка поради нарушения на чл.52, чл.57, ал.1,т.5 и чл. 59 от ЗАНН. Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е индивидуален административен акт, който следва да отговаря на изискванията на АПК. С оглед на това, за този вид актове не са приложими изискванията за форма и съдържание на актовете, издавани в административнонаказателното производство – АУАН и наказателните постановления. Изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност касаят евентуално издаденото наказателно постановление, с което се налага санкция за извършеното нарушение, но не са относими към преценката за законосъобразността на заповедта, с която се налага принудителна административна мярка.

Заповедта съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на нови нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на останалите участници в движението.

С оглед изложеното Заповед № 22-0996-000-253/10.07.2022г.се явява изцяло законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. Л. срещу Заповед № 22-0996-000-253/10.07.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „ж“ от ЗДвП, издадена от началник група към ОДМВР М..

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: